

форми митного контролю шляхом перевірки документів після випуску товарів (пост-митний контроль) – перевірка документів, відомості про які зазначено у митній декларації, за якою здійснено випуск товарів, або перевірка документів, на підставі яких було здійснено випуск товарів. Пост-митний контроль здійснюється за результатами застосування системи управління ризиками та може бути ініційований під час митного оформлення або протягом 30 календарних днів з дня випуску товарів.

Необхідність запровадження пост-митного контролю передбачена багатьма міжнародними документами ВМО. Зокрема, в Кіотській конвенції вказується на необхідності використання «контролю на основі методів аудиту» (англ. audit-based control) – сукупність заходів, за допомогою яких митна служба переконується у правильності заповнення декларацій на товари та достовірності зазначених у них даних, перевіряючи наявні у причетних до декларування осіб відповідні книги обліку рахунків, документи, облікову документацію та комерційну інформацію [4]. Крім того, Стандартом 6.6 Конвенції наголошується, що система митного контролю повинна містити у собі контроль на основі методів аудиту. Додамо, у 2012 році ВМО розробила Рекомендації з пост-митного аудиту (англ. Guidelines for post-clearance audit), якими визначено, що здійснення аудиту після проходження митного кордону дозволяє скоротити кількість контрольних заходів, здійснюваних на кордоні і під час прибуття товарів, залишивши тільки ті, які дійсно необхідні для визначення випуску товарів. Це може сприяти значному підвищенню доходів до державного бюджету, оскільки виникає можливість більш комплексного і цілісного оцінювання відомостей, необхідних для розрахунку податків і митних платежів [5].

Перелік посилань:

1. Митний кодекс України [Електронний ресурс] : кодекс [прийн. Верховною Радою України 11.07.2002 № 92-IV] – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/92-15/stru#Stru>.
2. REGULATION (EU) No 952/2013 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code [Electronic resource]. – URL : <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:EN:PDF>.
3. Проект Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо уповноваженого економічного оператора та спрощень митних нормальностей» [Електронний ресурс] : проект [розроблено КМУ, реєстраційний № 4777 від 03.06.2016]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59320.
4. International convention on the simplification and harmonization of customs procedures (as amended) [Electronic resource] / World Customs Organization. – URL : http://www.wcoomd.org/en/topics/facilitation/instrument-and-tools/conventions/pf_revised_kyoto_conv.aspx
5. Guidelines for post-clearance audit (PCA) [Electronic resource]. – URL : http://www.wcoomd.org/en/topics/enforcement-and-compliance/instruments-and-tools/~/_media/0A6E3DCDE47E41F2A71B757596ABAA97.ashx

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ

С.С. Палагуца, аспірант

Полтавський університет економіки і торгівлі

Інформаційне забезпечення управління і менеджменту є складним, комплексним феноменом, що вимагає для свого вивчення і розуміння застосування сучасних наукових методів [3].

В інформаційних системах забезпечення управління, в широкому сенсі, можна виділити ряд рівнів ієрархії, що дозволяє сформувати відповідну концептуальну модель. Можна виділити три рівні:

- національна інформаційна інфраструктура;
- галузева інформаційна система управління;
- інформаційні системи суб'єкта (організації) [1].

Ускладнення середовища інформаційного розвитку, як організаційного, так і технічного, вимагає більш повного опису її внутрішнього структурного пристрою. В ній можуть бути виділені такі рівні:

1. Глобальні інформаційні системи управління. Цей рівень включає в себе комерційні і громадські організації обміну даними в глобальному масштабі.
2. Інформаційні системи інфраструктури мезорівня включають в себе два слабо пов'язаних між собою елемента, що об'єднуються в ієрархічну систему.
3. Інформаційні системи управління підприємств. Включають в себе корпоративні інформаційні і комунікаційні системи, їх програмну підтримку, організаційно-методичне забезпечення й інше.
4. Інформаційні системи управління підрозділів. Сучасні організації часто мають досить складну внутрішню структуру, сформовану з використанням формально-бюрократичних і адаптивних підходів.

5. Персональна інформаційна інфраструктура фахівців. З розвитком нових технологій професійної діяльності, все більшого значення набуває інформатизація кожного робочого місця [2].

Всі ці розглянуті рівні мають безумовно внутрішній взаємозв'язок на рівні методології, інформаційної та технічної сумісності, але на кожному рівні можна виділити свою специфіку. Важливо розуміти, що запропоноване трактування інформаційної інфраструктури і інформаційної системи управлінської діяльності пропонує розглядати її як розподілену, відкриту систему [4].

Таким чином, система об'єктивного інформаційного забезпечення управління, разом з механізмом інформування фахівців різних рівнів, яка діє на підприємстві, своєчасно і в повному обсязі може обслуговувати всіх користувачів вірогідною об'єктивно необхідною інформацією згідно з їхніми функціональними обов'язками, посадовими правами і мірою відповідальності за доручену справу.

Перелік посилань:

1. Коваль В. В. Особливості проектування системи управління бізнес-процесами надання нових послуг інфокомунікацій / В. В. Коваль, О. С. Редькін // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2010. – № 34. – С. 148-153.

2. Олвейн В. В. Структура и реализация современной технологии MPLS : практ. пособие / В. В. Олвейн. – К. : Вильямс, 2014. – 480 с.

3. Сірік І. П. Обґрунтування основних підходів управління економічною системою в умовах кризи // Механізм регулювання економіки. – 2012. – № 1. – С. 208-216.

4. Святненко В. Ю. Інформаційне забезпечення управлінських рішень / В. Ю. Святненко // НТІ. – 2015. – № 1 (23). – С. 12-13.

МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

І.С. Панасевич, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: С.А. Жваненко

Бердянський державний педагогічний університет

Економічні процеси сьогодення в Україні, загострення конкурентної боротьби на ринку, наслідки фінансової, політичної та економічної криз спричинили необхідність переорієнтації діяльності підприємств та правильної їх адаптації до нових умов середовища, створення умов і моделей розвитку, а отже, використання сучасних інструментів моделювання. Тому виникає необхідність у науковому обґрунтуванні підходу до управління та формування методики моделювання процесів розвитку на підприємстві.

Вагомий внесок щодо розробки управління розвитком підприємств присвячено праці таких вітчизняних і зарубіжних науковців, як С. Агапцов, Н. Афанасьєв, І. Богатирьова, П. Друкер, Б. Бачевський, Н. Георгіаді, Л. Запасна, Р. Каплан, М. Кеннерлі, О. Кузьмін, Н. Масленнікова, А. Мазаракі, О. Мельник, Л. Мельник, С. Мочерний, А. Мордвінцев, Т. Надтока, Ю. Погорелов, О. Расвнева, М. Тимошук, О. Федонін, Й. Шумпетер, які сформували теоретичні та методичні положення щодо визначення сутності й управління розвитком підприємств [1, с. 17].

Теоретичною і методологічною основою дослідження є наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених з питань розвитку підприємств на основі побудови системи диференціальних рівнянь та використання методів аналізу та опису.

Підприємство, як соціально-економічна система, має дві рушійні сили: бажання вижити і прагнення розвиватися та досягати позитивних результатів. Досліджуючи поняття «розвиток» у науковій літературі, автори визначили різні підходи до його визначення [2].

Серед таких поглядів необхідно відмітити такі: розвиток – це процес руху; зміна цілісних систем; виникнення якісно нового об'єкта (чи його стану); спрямованість, необоротність, закономірність, єдність кількісних і якісних змін; взаємозв'язок прогресу і регресу; суперечливість, справедливість форми або циклічності; зміна у часі [3].

Розвиток – це процес необхідних, комплексних, адекватних змін в усіх напрямках діяльності підприємства, що забезпечують підвищення його конкурентоздатності на основі використання наявних можливостей.

Запропонований підхід до поняття «розвиток підприємства» пропонує методологію формування нового стану, складу та структури цього господарюючого суб'єкта, а головне – забезпечує основні комплексні і якісні параметри діяльності, оцінки використання потенційних можливостей модернізації систем управління розвитком підприємства. Склад показників діяльності є індивідуальною для суб'єкта господарювання. Врахування динаміки зміни цих показників надає можливість проаналізувати їх вплив на діяльність підприємства (суб'єкта господарювання) у часі.